

[Boligministeren og ministeren for Grønland.]

vil kunne undgås, hvis man i Grønland indførte en folkepensionsordning, men jeg tror ikke, det vil være praktisk muligt, bl. a. på grund af de administrative vanskeligheder i forbindelse med opkrævning af de bidrag, der jo som bekendt er en forudsætning for hele ordningens gennemførelse.

Det ærede medlems bekræftelse af den grønlandske befolknings dybe samhørighedsfølelse med det øvrige Danmark har naturligvis glædet mig meget.

Når det ærede medlem som en konsekvens af denne samhørighedsfølelse foreslog at gøre Grønland til et egentligt amt i Danmark, må jeg imidlertid for Grønlands egen skyld indtrængende advare herimod. Det er jo ikke første gang, der slås til lyd for lignende synspunkter, og det er muligt, at vi ad åre kan tage dette principielle spørgsmål op, men tidspunktet er slet ikke inde endnu. Der er efter min mening ikke den ringeste tvivl om, at de grønlandske spørgsmål i lang tid fremover kan behandles bedre, rigtigere og hurtigere, når afgørelsen henlægges under eet ministerium. I kraft af årelange erfaringer og intimt kendskab til forholdene i Grønland er der herved mulighed for at skabe balance i udviklingen indenfor de mange forskellige samfunds-anliggender — en balance, som ikke vil kunne forventes, hvis de enkelte fagministerier uafhængigt af hverandre fik mulighed for at gøre deres specielle interesser gældende deroppe.

Jeg kan tilslutte mig det ærede medlems beklagelse af det uheldige i, at Østgrønland og Thule endnu ikke er repræsenteret, hverken i folketinget eller landsrådet, men de naturlige geografiske og klimatiske forhold kan vi ikke se bort fra. Først når vi har de nødvendige tekniske hjælpemidler til at overvinde de hindringer, disse faktorer lægger os i vejen, kan vi give vore landsmænd i Østgrønland og Thule de samme politiske rettigheder, som befolkningen har i Vestgrønland.

Med hensyn til de vanskelige kommunikationsforhold i Grønland kan jeg måske lige her nævne, at der har været ført uforbindende forhandlinger om en udvidet flyvetjeneste.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen kom i sit indlæg ind på, at der var tale om en

forskelsbehandling med hensyn til aflønningen for udsendt og ikke-udsendt personale i Grønland. Jeg vil her blot fremhæve, at princippet for aflønningen af ikke-udsendt personale har været, at den grønlandske befolkning får en løn, der stort set giver den en levefod svarende til den, der her i landet bliver givet folk, der udfører tilsvarende arbejde. Dette har i årene efter krigen medført en stærkt forhøjet levestandard.

Løvrigt vil hele spørgsmålet om bestillingsmændenes fremtidige stilling blive optaget til drøftelse i lønningskommissionen, og hvis der skulle være uretfærdigheder, vil disse jo sikkert blive afhjulpet under de forhandlinger, der til sin tid vil blive ført her.

Jeg kan måske yderligere tilføje, at det er min mening, når jeg i den kommende uge kommer til Grønland, at sætte mig ind i de foreliggende lønningsproblemer, både for de grønlandske arbejdere og bestillingsmænd.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Det ærede medlem hr. Ingmar Wagner har her under finanslovdebatten været inde på spørgsmålet om de store årgange og de mange store problemer, der rejser sig i denne forbindelse. Jeg vil gerne have lov til at gøre opmærksom på, at lærlingelovskommissionen — det var et spørgsmål, som det ærede medlem også berørte — nu for ganske nylig har afsluttet sit arbejde og afgivet en betænkning, der nu er i trykken. Det er derfor min hensigt en af de allerførste mødedage i det nye år, samtidig med at lærlingelovskommissionens betænkning foreligger trykt, at fremsætte forslag her i folketinget til en ny lærlingelov. Samtidig har arbejdsmarkedskommissionen fået sin betænkning om de store årgange færdig. Forhåbentlig vil også den betænkning til den tid kunne foreligge trykt, og det er da min hensigt i forbindelse med forslag til en ny lærlingelov at give en redegørelse for problemerne i forbindelse med de store årgange.

Jeg vil derfor tillade mig at henstille, at besvarelsen af de spørgsmål, det ærede medlem har stillet mig, kan vente indtil en af de første mødedage i januar, når dette lovforslag bliver fremsat i det høje ting.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen og